Josee van Beek

Reis Oostenrijk groot succes

De zesde buitenlandse reis van de Vogelwerkgroep Het Gooi en Omstreken was, evenals de vorige buitenlandse reizen die werden georganiseerd, een groot succes. Negentien leden genoten in de week van 17 tot 25 mei van een schitterende gebied ten oosten van de Neusiedler See in het Oostenrijkse Burgenland, vlakbij de Hongaarse grens.
De grote trap die daar nog voorkomt hebben we inderdaad aangetroffen. Daarnaast zijn talloze andere fraaie vogels goed in beeld gekomen. Elders in deze Korhaan leest u meer over interessante waarnemingen tijdens deze reis. Hier volgt meer over het verblijf.
Van de groep had de helft besloten reeds op vrijdag 16 mei te vertrekken, de andere helft vertrok de volgende dag, om de tocht van circa 1200 km naar recreatiepark Vogelparadies bij het dorpje Apetlon in één ruk te doen.
Daar waren vijf zomerhuisjes gereserveerd, prachtig gelegen aan de oever van een overzichtelijk meertje, waarin door sommigen is gezwommen. Uw verslaggeefster was één van hen. Ik kan u zeggen dat het water verrukkelijk fris was. Helaas was het niet alle dagen mooi en warm weer. Op die paar druilerige dagen werd er niet gezwommen.
Na het doen van de boodschappen aten we de eerste avond, op zaterdag dus gezamenlijk buiten de deur. Het Oostenrijkse bier, de lokale wijn en ook de schnitzels, bratwurst en regionale vis gingen erin als koek!. Om het verblijf niet al te begrotelijk te maken aten we ook een paar avonden thuis, de supermarkt was gemakkelijk te bereiken.
Tegen de schemer lieten vroedpadden, boomkikkers en vogels, zoals de nachtegaal, luid en duidelijk van zich horen en die gelui-

den werden 's morgensvroeg onze natuurlijke wekker.
Onder leiding van Engbert van Oort startte elke dag om zes uur een vroege vogelwandeling rond het meer van Vogelparadies. Rond acht uur waren we klaar voor de dagexcursies. Eén van de hoofddoelen was het zien van de zeldzame grote trap. We hebben 'm gezien, in het echt en ook in het informatiecentrum waar een levensgroot opgezet exemplaar stond.
De tochten bestreken het gebied ten oosten en zuidoosten van het Neusiedler See waar cultuurgrond werd afgewisseld met stukken ongerepte natuur met talloze meren en meertjes. Veel hazen en reeën gezien.
We zijn ook niet al te ver van de grens door een flink stuk Hongarije gereden. Wat we zagen was vlak veelal groen onbewerkt terrein met prachtige vergezichten. We stopten in een natuurgebied rond een meertje. Daar was een pracht van een uitkijkbrug zodat we het ongerepte leven verderop goed konden bekijken. Diepe rust, ruisende bomen, lekker warm, een prima plek om even te blijven en wat te eten. Het ging allemaal goed tot de natuurminnende eigenaars opeens opdoken en ons duidelijk maakten dat we hier helemaal niet gewenst waren. Dit was hun terrein, notabene voor 'bird watching'. We pakten onze spullen en vertrokken.

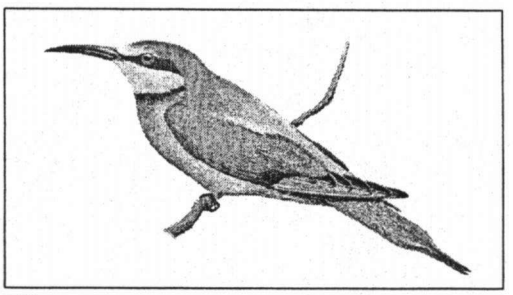
Bijeneter *Tekening: Arthur Singer*

Eén van de hoogtepunten was het zien van de bijeneter, wat is dat een prachtig dier.
Een stuk of acht leden heeft een bezoek aan Boedapest gebracht. Het overbruggen van ruim 200 km heen en dus ook dezelfde afstand weer terug waren de moeite waard. Het weer die dag was prachtig, met temperaturen rond de dertig graden zelfs aan de warme kant. We hebben door het oude centrum van Boeda (Pest ligt aan de andere kant van de rivier) gelopen, op het historische grote plein van Pest koffiegedronken en genoten van de stadse sfeer. Avondeten deden we nog in Hongarije niet al te ver van de Oostenrijkse grens. Aanmerkelijk lagere prijzen en heerlijk eten in een eenvoudig wegrestaurant. Met de moppen van Freek Beffers en wat biertjes werd het weer een dolle avond.

Het mooie weer liet ons een aantal dagen in de steek. Sommige dagen begonnen zo slecht met rukwinden en regen, geen plezierige omstandigheden om te gaan vogelen. Uiteraard lieten we ons niet weerhouden, ook al omdat bleek dat de wolken 's middags wegtrokken en de zon weer doorkwam
Naar vogels gaan kijken op een regenachtige winderige dag belooft niet veel goeds maar juist op één van die druilerige ochtenden ontdekten we een schitterende ransuil. Vlakbij, op ooghoogte verscholen achter de bladeren. Hij zat roerloos op zijn veilige plek en de hele groep heeft hem goed kunnen observeren. Dat zijn de verrukkelijke momenten, evenals die keer dat we na geduldig wachten en volgen toch die wielewaal te zien kregen.